

سورہ اعلیٰ کا مکی مکہ

نام سے اعلیٰ کا مکی مکہ اور ہمارے ہمارے ہمارے

آیات ۲۶ سے ۴۶

حَمَّ تَنْزِيلُ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ۝ مَا خَلَقْنَا

السموات والأرض وما بينهما في ستة أيام وما نبتأ عبادنا العاجل ۝

كُفْرًا وَعَمَّا أَنْذَرُوا مَعْصُونَ ۝ قُلْ أَسَاءَ يَتْمَ مَا تَدْعُونَ مِنْ

دُونِ اللَّهِ أَرُونِي مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي

السموات إِيْتُونِي بِكِتَابٍ مِّن قَبْلِ هَذَا أَوْ أَثَرَةٍ مِّن عِلْمٍ إِن

كُنْتُمْ صَادِقِينَ ۝ وَمَنْ أَضَلُّ مِمَّن يَدْعُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ مَن

لَا يَسْتَجِيبُ لَهُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَهُمْ عَن دُعَائِهِمْ غَفْلُونَ ۝

وَإِذَا احْشَرَ النَّاسُ ظَنُّوا أَنَّهُم مَّعَادٌ ۝ وَكَانُوا بِعِبَادَتِهِمْ كُفْرِينَ ۝

وَإِذَا اتَّخَذُوا عَلَيْهِمْ أَيْتَانًا يَتْلُونَ قَالِ الَّذِينَ كَفَرُوا الْحَقُّ لَنَا

جَاءَهُمْ هَذَا سِحْرٌ مُّبِينٌ ۝ أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ إِن افْتَرَيْتُهُ

فَلَا تَسْلُكُونَ لِيَ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا هُوَ أَعْلَمُ بِمَا تُفِيضُونَ فِيهِ ۝ كَفَى

بِالْإِنشَاءِ هَذَا ۝

فَلَا تَسْلُكُونَ لِيَ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا هُوَ أَعْلَمُ بِمَا تُفِيضُونَ فِيهِ ۝ كَفَى

بِالْإِنشَاءِ هَذَا ۝

فَلَا تَسْلُكُونَ لِيَ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا هُوَ أَعْلَمُ بِمَا تُفِيضُونَ فِيهِ ۝ كَفَى

بِالْإِنشَاءِ هَذَا ۝

فَلَا تَسْلُكُونَ لِيَ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا هُوَ أَعْلَمُ بِمَا تُفِيضُونَ فِيهِ ۝ كَفَى

بِالْإِنشَاءِ هَذَا ۝

فَلَا تَسْلُكُونَ لِيَ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا هُوَ أَعْلَمُ بِمَا تُفِيضُونَ فِيهِ ۝ كَفَى

بِالْإِنشَاءِ هَذَا ۝

فَلَا تَسْلُكُونَ لِيَ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا هُوَ أَعْلَمُ بِمَا تُفِيضُونَ فِيهِ ۝ كَفَى

بِالْإِنشَاءِ هَذَا ۝

فَلَا تَسْلُكُونَ لِيَ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا هُوَ أَعْلَمُ بِمَا تُفِيضُونَ فِيهِ ۝ كَفَى

بِالْإِنشَاءِ هَذَا ۝

بِمَ شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ ۖ وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ۝۸ قُلْ مَا كُنْتُ

ગવાહ હું વોહ મેરે દરમિયાન ઓર તુમહારે દરમિયાન.” ઓર વોહી ગફૂરરહીમ હું (૮) એ’લાન કર દો, કિ “નહી હું

بِدْعَا قِنَ الرُّسُلِ وَمَا أَدْرِي مَا يُفْعَلُ بِي وَلَا بِكُمْ ۖ إِنْ أَتَيْتُمُ إِلَّا

મૈં કુદ બિદ’અત રસૂલોંકી જમાઅતસે, ઓર ન મૈં અટકલ લગાઉં કિ કયા કિયા જાએગા મેરે સાથ ઓર તુમહારે સાથ. મૈં બતાનેમં નહીં

مَا يُؤْتِي إِلَىٰ وَمَا أَتَا إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ۝۹ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كَانَ مِنْ

પૈરવી કરતા, મગર ઉસકી જિસકી વાહીકી જાતી હૈ મેરી તરફ, ઓર મૈં ખુલાખુલા ડર સુનાનેવાલા હી હું” (૯) કેહ દો કિ “કયા તુમને અ-જામ પર નજર કર લી

عِنْدَ اللَّهِ وَكَفَرْتُمْ بِهِ ۖ وَشَهِيدٌ شَاهِدٌ مِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ عَلَىٰ

હૈ, અગર યહ કિતાબ અલ્લાહકી તરફસે હું, ઓર તુમ લોગોંને ઇન્કાર કર રખા હૈ ઉસકા,” ઓર ગવાહી દે દી એક ઇસ્રાઈલી ગવાહને એસી

مِثْلِهِ قَامَنَ وَاسْتَكْبَرْتُمْ ۖ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ۝۱۰

કિતાબ પર, ફિર ઇમાનકા એ’લાન કર દિયા, ઓર તુમ બડાઈકી ડીંગ લેતે રહે. બેશક અલ્લાહ નહીં રાહ દેતા અંધેર મચાનેવાલોંકો (૧૦)

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا لَوْ كَانَ خَيْرًا مَا سَبَقُونَا إِلَيْهِ ۖ

ઓર બોલે જિન્હોંને કુફ્ર કિયા હૈ ઉંને લિયે જો ઇમાન લા ચુકે હૈં, કિ અગર યહ બેહતર હોતા તો યહ હમસે પહલે ન પહોંચતે ઉસકી તરફ,

وَإِذْ لَمْ يَهْتَدُوا بِهِ ۖ فَسَيَقُولُونَ هَذَا أَرَأَيْتُمْ قَدِ يَمُوتُ ۖ وَمِنْ قَبْلِهِ

ઓર જબ કિ રાહ ન પાઈ ઉસકી, તો અબ કહેંગે કિ પુરાની ગઢન્ટ હૈ (૧૧) ઓર ઉસકે પહલે

كُتِبَ مُوسَىٰ إِمَامًا وَرَحْمَةً ۖ وَهَذَا كِتَابٌ مُصَدِّقٌ لِّسَانِكَ عَرَبِيًّا

મૂસાકી કિતાબ, રહનુમા ઓર રહમત. ઓર યહ કિતાબ તરદીક ફરમાનેવાલી હૈ ઝબાને અરબીમે,

لِيُنْذِرَ الَّذِينَ ظَلَمُوا ۖ وَبُشْرَىٰ لِلْمُحْسِنِينَ ۝۱۲ إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا

તાકિ ડર સુના દે ઉંહેં જો અંધેર મચાયા કિયે. ઓર ખુશ ખબરી એહસાનવાલોંકે લિયે (૧૨) “બેશક જો કાઈલ હો ગએ

رَبَّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَامُوا فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ۝۱۳ أُولَٰئِكَ

કિ હમારા રબ અલ્લાહ હૈ, ફિર ઉસ પર જમ ગએ, તો ન કોઈ ડર હૈ ઉંહેં, ઓર ન વોહ રન્જદા હોતે હૈં (૧૩) વોહ લોગ

أَصْحَابُ الْجَنَّةِ خَالِدِينَ فِيهَا جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝۱۴ وَوَصَّيْنَا

જન્નતી હૈં, હમેશા રહનેવાલે ઉસમેં, ધવાબ ઉસકા જો અમલ કરતે થે” (૧૪) ઓર તાકીદ ફરમાઈ

الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ إِحْسَانًا ۖ حَمَلَتْهُ أُمُّهُ كُرْهًا وَوَضَعَتْهُ كُرْهًا ۖ

હમને ઇન્સાનકો અપને માં-બાપકે સાથ એહસાનકી. પેટમેં રખા ઉસકી માંને મશકતસે, ઓર જન્મ ઉસે દર્દસે.

وَحَصْلُهُ وَفَصْلُهُ ثَلَاثُونَ شَهْرًا حَتَّىٰ إِذَا ابْلَغَ أَشَدَّهُ وَبَلَغَ

और पेटमें रहने और दूध छुड़ानेका जमाना तीस महीना है. यहां तक कि जब पछोंचा अपने जोरको, और छो गया

الرَّبْعِينَ سَنَةً قَالَ رَبِّ أَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ

यावीस सालका, हुआ की, कि “परवरदिगारा मेरे दिलमें उतार दे कि शुक्र करता रहूं तेरी ने’मतका, जो ईन्आम इरमाया तू

عَلَىٰ وَعَلَىٰ وَالِدَيَّ وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ وَأَصْلِحْ لِي فِي

ने मुज पर, और मेरे मां बाप पर, और यह कि करता रहूं काबिलियतके काम, जिससे तू पुश रहे. और काबिलियत रभ मेरे

ذُرِّيَّتِي ۖ إِنِّي تُبْتُ إِلَيْكَ وَإِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ ۝ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ

लिये मेरी औलादमें. बेशक मैं रुजूअ लाया तेरी तरफ, और बेशक मैं मुसल्मान हूं” (१५) यह हैं कि

تَتَقَبَّلُ عَنْهُمْ أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا وَنَتَجِأُورُ عَنْ سَيِّئِهِمْ فِي أَصْحَابِ

कबूल इरमा लेंगे हम उनसे जो पुब काम किये उन्होंने, और दरगुजर कर देंगे उनकी ખામियोंसे जन्तियोंमें,

الْجَنَّةِ ۖ وَعَدَ الصَّدَقُ الَّذِي كَانُوا يُوعَدُونَ ۝ وَالَّذِي قَالَ

सयका वा’दा, जो उन्हें दिया जाता था (१६) और जिस किसीने कहा

لِوَالِدَيْهِ أَفٍّ لَّكُمَا اتَّعِدَ بَنِيَّ أَنْ أُخْرِجَ وَقَدْ خَلَيْتَ الْقُرُونُ مِنْ

अपने मांबापसे, कि तुझ है तुम पर, क्या तुम दोनों वा’दा देते हो मुझे, कि निकाला जाऊंगा, छावांकि गुजर चुकी क्रोमें मुजसे

قَبْلِي ۚ وَهُمَا يَسْتَغِيثَانِ اللَّهَ وَيْلَكَ آمِنْ ۚ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ ۖ

पडले. और वोड दोनों इरियाद करते हैं अल्लाहसे, कि तुज पर अइसोस है मान जा, कि बेशक अल्लाहका वा’दा ठीक है.

فَيَقُولُ مَا هَذَا إِلَّا آسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ۝ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ

तो वोड जवाब देता है, कि “यह नहीं है मगर अगलोंकी कहानियां” (१७) यही हैं कि दुरुस्त हो गઈ

الْقَوْلُ فِي أَمِّهِمْ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْجِنَّ وَالْإِنْسِ إِنَّهُمْ

जिन पर वोड बात ईन जमईयतोंमें, कि जो पडले गुजर चुके, जिन्नात व ईन्सानकी. बेशक वोड

كَانُوا خَسِرِينَ ۝ وَلِكُلِّ دَرَجَةٍ مِّنْهُمْ أَعْمَالُهُمْ وَأَعْمَالُهُمْ

घाटेवाले थे (१८) और हर अकके दरजे हैं उस अमलसे जो उन्होंने किया, और ताकि भरपूर दे उन्हें अल्लाह उनके आ’माल

هُمْ لَا يُظْلَمُونَ ۝ وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ أَدْهَبْتُمْ

को, और वोड जुल्म न किये जाअेंगे (१८) और जिस दिन कि पेश किये जाअेंगे काकिर लोग आग पर, कि ખत्म कर चुके

كَيْبِتَكُمْ فِي حَيَاتِكُمُ الدُّنْيَا وَاسْتَتَعْتُمْ بِهَا ۖ قَالَ يَوْمَ تُجْرَوْنَ

તુમ અપની અચ્છી ચીજોંકો, અપની દુન્યાવી ઝિન્દગીમેં, ઓર મજે લૂટે ઉનકે. અબ આજકે દિન બદલા દિયે જાઓગે તુમ ઝિલ્લતકા

عَذَابِ الرَّهْونِ بِمَا كُنْتُمْ تَسْتَكْبِرُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَ

અઝાબ, જો બડે બના કરતે થે તુમ ઝમીનમેં નાહક, ઓર

بِمَا كُنْتُمْ تَفْسُقُونَ ۖ وَادْكُرْ أَخَا عَادٍ إِذْ أَنْذَرَ قَوْمَهُ بِالْأَحْقَافِ

જો નાફરમાની કરતે થે (૨૦) ઓર યાદ કરો આદકી બિરાદરીવાલેકો, જબકિ ડર સુનાયા થા અપની કૌમકો વાદીએ અહકાફમેં,

وَقَدْ خَلَّتِ النَّذْرُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا

ઓર બેશક ગુઝર ચુકે થે બહોતસે ડર સુનાનેવાલે ઉનકે પહલે ઓર બા'દમેં, કિ મત પૂજો સિવા અલ્લાહકે,

اللَّهُ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ۖ قَالُوا أَجِئْنَا لِنَتَأَفَّكُنَا

બેશક મેં ડરતા હું તુમ પર બડે દિનકે અઝાબકો (૨૧) સબ બોલે કિ કયા આએ હો તુમ હમારે

عَنِ الْهَيْتَانِ ۖ فَأَيُّهَا تَعِدُنَا إِن كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ۖ قَالَ

પાસ, તાકિ બાઝ રખો હમેં હમારે મા'બૂદોંસે, તો લે હી આઓ જિસકા વા'દા દેતે હો હમેં અગર સચ્ચે હો (૨૨) જવાબ દિયા કિ

إِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ اللَّهِ ۖ وَأُبَلِّغُكُمْ مَا أُرْسِلْتُ بِهِ وَلَكِنِّي أَرِكُمْ

ઈસકા ઈલ્મ અલ્લાહકો હે. ઓર મેં પૈગામ સુનાએ દેતા હું તુમ્હેં જિસકે સાથ ભેજા ગયા હું, લેકિન મેં દેખ રહા હું

قَوْمًا تَجْهَلُونَ ۖ فَلَمَّا رَأَوْهُ عَارِضًا مُسْتَقْبِلَ أَوْدِيَّتِهِمْ ۖ قَالُوا

તુમ્હેં કિ જહાલત કર રહે હો (૨૩) ફિર જબ દેખ લિયા ઈન સબને ઉસ અઝાબકો, કિ અબ્ર આતા હુવા સામનેસે ઉનકી વાદિયોં

هَذَا عَارِضٌ مُّطْرًا ۖ بَلْ هُوَ مَا اسْتَعْجَلْتُمْ بِهِ ۖ رِيحٌ فِيهَا عَذَابٌ

કી તરફ, બોલે કિ યહ અબ્ર હે બરસનેવાલા હમ પર, બલકિ વોહ વોહી હે, જિસકી જલ્દી મયાઈ થી તુમને. હવા હે જિસમેં દુખવાલા

أَلِيمٌ ۖ تَدْمِرُ كُلَّ شَيْءٍ ۖ بِأَمْرِ رَبِّهَا ۖ فَاصْبِرْ ۖ وَالْأَيْدَىٰ إِلَّا مَسْكَنَهُمْ

અઝાબ હે (૨૪) ઉલટ પલટ દેતી હે હર ચીજકો અપને રબકે હુકમસે, અબ સુબહ કી ઉન્હોંને કિ નઝર નહીં આતે મગર ઉનકે ઘર.

كَذَلِكَ نُجْزِي الْقَوْمَ الْمُجْرِمِينَ ۖ وَلَقَدْ مَكَّنَّمْ فِيمَا إِنْ مَكَّنَّمْ

ઈસી તરહ સજા દેતે હેં હમ મુજરિમોંકો (૨૫) ઓર બેશક મકદુરત વાલા કિયા થા હમને ઉન્હેં ઉસમેં,

فِيهِ ۖ وَجَعَلْنَا لَهُمْ سَعًا وَابْصَارًا ۖ وَافِدَةً ۖ فَمَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ

જિસમેં તુમ્હેં મકદુરત નહીં દી, ઓર બનાયા થા ઉનકે ભી કાન ઓર આંખેં ઓર દિલ. ફિર ભી ન કામ આએ ઉનકે,

سَعَهُمْ وَلَا أَبْصَارُهُمْ وَلَا أَفْئِدَتُهُمْ مِنْ شَيْءٍ إِذْ كَانُوا يَجْحَدُونَ

उनके कान और न उनकी आंखें, और न उनके दिल कुछ, क्यूंकि वो छिन्कार किया करते थे,

بِآيَاتِ اللَّهِ وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِءُونَ ﴿٣٦﴾ وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا

अल्लाहकी आयतोंका, और घेर लिया उन्हें जिसकी हंसी उड़ाया करते थे (२६) और बेशक बरबाद करमा दिया

مَا حَوْلَكُمْ مِنَ الْقُرَىٰ وَصَرَّفْنَا الْآيَاتِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٣٧﴾ فَلَوْلَا

उमने जो तुम्हारे छेद गिर्दकी आबादियां हैं, और बारबार ફेरते रहे अपनी निशानियां कि तौबा कर लें (२७) तो क्यूं न

نَصَرَهُمُ الَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ قُرْبَانًا آلِهَةً ۚ بَلْ ضَلُّوا

मददकी उनकी उन्होंने, जिनकी बना रमा था अल्लाहके भिलाई, कुर्बे छलाहीके लिये मा'बूद. बल्कि वो छ भिसक गये

عَنْهُمْ ۚ وَذَلِكَ إِنْكَرُهُمْ وَمَا كَانُوا يَفْقَهُونَ ﴿٣٨﴾ وَإِذْ صَرَّفْنَا إِلَيْكَ نَافِثًا

उनसे, और यह उनका गढा छूट, और वो छ है जो तावीलें बनाया करते थे (२८) और जबकि छम फेर कर लाये तेरे पास

مِّنَ الْجِنَّ يَشْتَعُونَ الْقُرْآنَ ۚ فَلَمَّا حَضَرُوهُ قَالُوا أَنْصِتُوا ۚ فَلَمَّا

यन्द जिन्नातको, कि सुनें कुरआनको, तो जब वो छ छाजिर छूये वहां, बोले कि “भामोश रहो,” फिर जब

قُضِيَ وَلَكُوا إِلَىٰ قَوْمِهِمْ مُّنْذِرِينَ ﴿٣٩﴾ قَالُوا يَقَوْمَنَا إِنَّا سَمِعْنَا كِتَابًا

भत्म कर दिया गया, फिर अपनी कौमकी तरफ उर सुनानेवाले (२९) सब बोले, कि “ऐ हमारी कौम बेशक छम सुन आये

أُنْزِلَ مِنْ بَعْدِ مُوسَىٰ مُّصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ

अक किताबको, जो उतारी गछ है मूसके बा'द तस्दीक करती छूछ अपनी अगलीकी, राछ बताती है छककी तरफ,

وَالِى طَرِيقٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿٤٠﴾ يَقَوْمَنَا أَحْيُوا دَاعِيَ اللَّهِ وَآمِنُوا بِهِ

और सीधे रास्तेकी तरफ (३०) ऐ हमारी कौम, कछा मान लो अल्लाहके दाछका, और उसको मान जाओ

يَغْفِرْ لَكُمْ مِّنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُجِرْكُمْ مِّنْ عَذَابِ إِلِيمٍ ﴿٤١﴾ وَمَنْ لَا يُجِبْ

कि वो छ भग्श दे तुम्हें, या'नी तुम्हारे गुनाहोंको, और भया ले तुम्हें दुभवाले अजाबसे” (३१) और जिसने कछा न माना

دَاعِيَ اللَّهِ فَلَيْسَ بِمُعْجِزٍ فِي الْأَرْضِ وَلَيْسَ لَهُ مِنَ دُونِهِ أَوْلِيَاءُ ۚ

अल्लाहके दाछका, तो वो छ नहीं है बेकाबू कर देनेवाला जमीनमें, और नहीं उसका अल्लाहके भिलाई कोछ मददगार.

أُولَٰئِكَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٤٢﴾ أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّ اللَّهَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ

वो छ लो ग भुली बेराहीमें हैं (३२) क्या उन्होंने नहीं देखा कि बेशक अल्लाह, जिसने पैदा करमाया आस्मानों

الَّذِينَ كَفَرُوا فَضْرَبَ الرِّقَابِ حَتَّىٰ إِذَا أَتَّخَذْتُمُوهُمْ فَسُدُّوا

उनसे, जिन्होंने कुंफ़ किया है, तो गरदन पर मार देना है. यहां तक कि जब भुज काट कर रभ दिया तुमने, गिरफ़्तारोंको बांधो

الْوُثَاقَ ۖ فَمَا مَتَّابِعُدُ وَإِمَّا فِدَاءٌ حَتَّىٰ تَضَعَ الْحَرْبُ أَوْزَارَهَا ۚ

मजबूत, अभ या अखसान कर देना है उसके बा'द, या फ़िदया ले कर छोडना है, यहां तक कि रभ दे जंग अपने छथियारोंको..

ذَٰلِكَ ۖ وَلَوْ يَشَاءُ اللَّهُ لَانتَصَرْتُمْ ۚ وَلَكِنْ لِّيَبْلُوَ بَعْضُكُمْ بِبَعْضٍ

हुकम यही है. और अगर याहता अल्लाह, तो भुद भदला ले लेता उनसे, लेकिन ताकि आजमाये तुम्हारे अकको दूसरेसे.

وَالَّذِينَ قَتَلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَلَنْ يُغْلِلَ أَعْمَالُهُمْ ۖ سَيُهَيِّجُهُم

और जो मारे गये अल्लाहकी राहमें, तो न अकारत करेगा अल्लाह उनके अमलोंको (४) जल्द राह देगा

وَيُصْلِحُ بَالَهُمْ ۖ وَيُدْخِلُهُمُ الْجَنَّةَ عَرَفَافًا لَهُمْ ۖ يَأْيِيهَا الَّذِينَ

उन्हें, और दुरुस्त करमा देगा उनका डाल (५) और दाभिल करमायेगा उन्हें जन्नतमें, जिसकी पछयान कराही है उन्हें (६) अै ठमानवालो!

أَمْثَلُ ۖ إِنْ تَنْصُرُوا اللَّهَ يَنْصُرْكُمْ وَيُثَبِّتْ أَقْدَامَكُمْ ۖ وَالَّذِينَ

अगर मदद करोगे तुम हीने ठलाहीकी, तो मदद करमायेगा वोड तुम्हारी, और थाभित कदम कर देगा तुम्हें (७) और जिन्होंने कुंफ़ किया

كَفَرُوا فَتَعَسَّأَلَهُمْ وَأَصْلَ أَعْمَالِهِمْ ۖ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ كَرِهُوا مَا أُنْزِلَ

तो वोड तबाह छों, और गारत कर दिया उनके अमलोंको (८) यड ठस लिये, कि नागवार रभा उन्होंने जो कुंफ़ उतारा

اللَّهُ فَاحْبِطْ أَعْمَالَهُمْ ۖ أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ

अल्लाहने, तो उसने मलिया भैट कर दिया उनके अमलोंको (९) तो क्या नहीं सैर की जमीनमें ? कि देभें कि डैसा

كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۖ دَمَّرَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَلِلْكَافِرِينَ

रहा अन्जाम उनका, जो उन लोगोंके पडले हूअे ? तबाही डाल दी अल्लाहने उन पर, और ठन काफ़िरोंके लिये

أَمْثَلُهَا ۖ ذَٰلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ مَوْلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَأَنَّ الْكَافِرِينَ لَا

भी ठसी तरड छोना है (१०) यड ठस लिये कि भिलाशुभड अल्लाह भौला है उनका जो ठमान लाअे, और यकीनन काफ़िरोंका कोठ

مَوْلَى لَهُمْ ۖ إِنْ اللَّهُ يُدْخِلِ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ جَنَّاتٍ

भौला नहीं (११) भेशक अल्लाह दाभिल करमायेगा उन्हें जो ठमान लाअे और नेकियां कीं, भागोंमें,

تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ۖ وَالَّذِينَ كَفَرُوا يَتَنَتَّعُونَ وَيَأْكُلُونَ

जिनके नीचे नहरें बेडती हैं. और जिन्होंने कुंफ़ किया वोड रडते सडते हैं, और भाते रडते हैं

کَمَا تَأْكُلُ الْأَنْعَامُ وَالنَّارُ مَثْوًى لَّهُمْ ۖ وَكَأَيِّنْ مِنْ قَرْيَةٍ هِيَ أَشَدُّ

જિસ તરહ ખાતે હેં ચોપાએ, ઓર આગ ઠિકાના હે ઉનકા (૧૨) ઓર કિતની આબાદિયાં હેં જ્યાદા ઓરદાર

قُوَّةً مِّنْ قَرْيَتِكَ الَّتِي أَخْرَجْتَكَ أَهْلَكْتَهُمْ فَلَا تَصِرُ لَهُمْ ۖ أَمِنْ ۖ

તુમહારી ઇસ આબાદીસે, જિસને તુમકો બાહર કર દિયા, કિ બરબાદ કર દિયા હમને ઉન્હેં, તો નરહા કોઈ મદદગાર ઉનકા (૧૩) તો કયા જો હો

كَانَ عَلَىٰ بَيْتِنَا مِّنْ رَبِّهِمْ كَسَنَ لَّيِّنَ لَهُ سَوْءٌ عَمَلٌ ۖ وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ ۖ

રૈશનદલીલ પર અપનેરબકી તરફસે, એસા હેં જૈસા વોહ જિસકી નિગાહમેં ભલી કર દી ગઈ ઉસકી બદકિરદારી, ઓર પૈરવીકી અપની ખ્વાહિશોંકી (૧૪)

مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي وَعَدَ الْمُتَّقُونَ ۖ فِيهَا أَنْهَارٌ مِّنْ مَّاءٍ غَيْرِ آسِنٍ ۖ وَ

જન્નતકી સૂરત, જિસકા વા'દા દિયે ગએ હેં અલ્લાહસે ડરનેવાલે, યહ હેં કિ ઉસમેં નહરેં હેં એસે પાનીકી, જો ખરાબ હોનેવાલા નહીં. ઓર

أَنْهَارٌ مِّنْ لَّبَنٍ لَّمْ يَتَغَيَّرْ طَعْمُهُ ۖ وَأَنْهَارٌ مِّنْ خَمْرٍ لَّذَّةٍ لِلشَّارِبِينَ ۖ

નહરેં દૂધકી, કિ જિસકા ઝાએકા નહીં બદલા. ઓર નહરેં હેં શરાબકી મજેદાર પીનેવાલોંકે લિયે..

وَأَنْهَارٌ مِّنْ عَسَلٍ مُّصَفًّى ۖ وَلَهُمْ فِيهَا مِن كُلِّ الثَّمَرَاتِ ۖ وَغُفْرَةٌ

ઓર નહરેં હેં સાફ કિયે હૂએ શહદકી. ઓર ઉનકે લિયે ઉસમેં હર તરહકે ફલ હેં, ઓર મગ્ફિરત હે

مِّنْ رَبِّهِمْ ۖ كَسَنٌ هُوَ خَالِدٌ فِي النَّارِ وَسُقُوا مَاءً حَمِيمًا فَقَطَّعَ

ઉનકે રબકી તરફસે. કયા યહ ઉનકી તરહ હે, જો હમેશા રહનેવાલા હે આગમેં, ઓર પિલાએ ગએ ખોલતા પાની, તો ઉસને ટુકડે

أَمْعَاءَهُمْ ۖ وَمِنْهُمْ مَّنْ يَسْتَمِعُ إِلَيْكَ ۖ حَتَّىٰ إِذَا خَرَجُوا مِنْ

કર દિયે ઉનકી આંતોંકે (૧૫) ઓર ઉનકે બા'ઝ હેં, કિ કાન રખતે હેં તુમહારી તરફ, યહાં તક કિ જબ નિકલે તુમહારે

عِنْدِكَ قَالُوا لِلَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ مَاذَا قَالَ أَنْفَا ۚ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ

પાસસે, બોલે ઉન્હેં જો ઇલ્મ દિયે ગએ હેં, કિ કયા કહા થા ઉસને અભી.. વોહી લોગ હેં

طَبَعَ اللَّهُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ ۖ وَالَّذِينَ اهْتَدَوْا

કિ છાપ લગા દી અલ્લાહને ઉનકે દિલોં પર, ઓર પૈરવીકી ઉન્હોંને અપની ખ્વાહિશોંકી (૧૬) ઓર જિન્હોંને હિદાયત પાઈ,

زَادَهُمْ هُدًى ۖ وَاتَّبَعُوا تَقْوَاهُمْ ۖ فَهَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا السَّاعَةَ

બઢા દી અલ્લાહને ઉનકી હિદાયત, ઓર દિયા ઉન્હેં અપના ખૌફ (૧૭) તો કિસકા ઇન્તિઝાર કર રહે હેં યહ કાફિર લોગ, મગર કયામતકા,

أَن تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً ۖ فَقَدْ جَاءَ أَشْرَاطُهَا ۚ قَالُوا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا فِي أَصْحَابِ السَّاعَةِ ۚ

કિ આ જાએ ઉન પર અચાનક, તો બિલાશુબહ આ ચુકી હેં ઉસકી અલામતેં, તો કહાં રહેગા ઉનકા સમઝ જાના, જબ કયામત હી આ ગઈ ઉન પર (૧૮)

فَاعْلَمْ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاسْتَغْفِرْ لِذَنْبِكَ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ ۚ

તો જાન રખો કે બિલાશુબહ નહીં હૈ કોઈ પૂજનેકે કાબિલ સિવા અલ્લાહકે, ઓર મઙ્ગિરત યાહો અપનોંકી ઓર ઈમાનવાલે મદોં ઓર ઓરતોંકી.

۲
۸

وَاللَّهُ يَعْلَمُ مُتَقَلَّبَكُمْ وَمَثْوَاكُمْ ۝۱۹ وَيَقُولُ الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَرْزُقْ

ઓર અલ્લાહ જાનતા હૈ તુમહારે ચલ ફિરકો, ઓર તુમહારે ઠિકાના લેનેકો (૧૮) ઓર કેહતે હૈં વોહ જો ઈમાન લા ચુકે, કે કયૂં નહીં નાઝિલ કી

سُورَةٌ ۚ قَدْ أَتَرَزَلَتْ سُورَةٌ فَهِيَ كَمَثَرِ الدُّغَانِ ۚ سَأْتِي

જાતી કોઈ સૂરત. ફિર જબ ઉતારી ગઈ કોઈ ખુલી સાફ સૂરત, ઓર ઝિક ક્રિયા ગયા ઉસમેં જિહાદકા. તો દેખ ચુકે હો તુમ

الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ نَظَرَ الْمَغْشِيِّ عَلَيْهِ

ઉન્હેં જિનકે દિલોમેં બીમારી હૈ, કે દેખતે રહ જાતે હૈં તુમહારી તરફ, મોતકી બેહોશી

مِنَ الْمَوْتِ ۚ فَأُولَٰئِكَ لَهُمْ طَاعَةٌ ۖ وَقَوْلٌ مَّعْرُوفٌ ۚ قَدْ أَعْزَمَ

વાલોંકી તરહ. તો ઓલા હૈ ઉનકે લિયે (૨૦) ફરમાંબરદારી ઓર અચ્છી બોલી.. ફિર જબ હુકમ નાતિક

الْأَمْرَ ۚ فَلَوْ صَدَقُوا اللَّهَ لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ ۖ فَهَلْ عَسَيْتُمْ

હો ગયા.. તો અગર સચ્ચે રહતે અલ્લાહસે, તો હોતા બેહતર ઉનકે લિયે (૨૧) તો કયા યહ હોનહાર હૈ, કે અગર તુમ

تَوَكَّلْتُمْ أَنْ تَفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ ۖ وَتَقَطَّعُوا أَرْحَامَكُمْ ۚ أُولَٰئِكَ

ને હુકૂમત પાલી, તો ફસાદ મચાતે ફિરો ઝમીનમેં, ઓર કાટતે રહો અપને રિશતોંકો (૨૨) યહી ફસાદી હૈં

الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ فَأَصَمَّهُمْ وَأَعَمَّى أَبْصَارَهُمْ ۚ أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ

જિન્હેં ફિટકાર દિયા અલ્લાહને, તો બહરા કર દિયા ઉન્હેં ઓર ફોડ દિયા ઉનકી આંખોંકો (૨૩) તો કયા નહીં સોચા કરતે

الْقُرْآنَ ۚ أَمْ عَلَىٰ قُلُوبٍ أَقْفَالُهَا ۚ إِنَّ الَّذِينَ ارْتَدُّوا عَلَىٰ أَدْبَارِهِمْ

કુરઆનકો ? યા ઉનકે દિલોં પર ઉનકે કુફલ હૈં (૨૪) બેશક જો મુર્તદ હો ગએ

مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْهُدَىٰ ۚ الشَّيْطَانُ سَوَّلَ لَهُمْ وَأَمَلَىٰ لَهُمْ ۝۲۵

બા'દ ઈસકે કે રૌશન હો ચુકી ઉનકે લિયે હિદાયત, તો શૈતાનને ચર્કા દે દિયા ઉન્હેં, ઓર મોહલતકી સુઝાઈ ઉન્હેં (૨૫)

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لِلَّذِينَ كَرِهُوا مَا نَزَّلَ اللَّهُ سَنُطِيعُكُمْ فِي بَعْضِ

યહ ઈસ લિયે કે વોહ બોલે ઉન્હેં, જો નાગવાર રખા ક્રિયે ઉસકો જિસે ઉતારા અલ્લાહને, કે અબ કહા માનેંગે તુમહારા

الْأَمْرِ ۚ وَاللَّهُ يَعْلَمُ أَسْرَارَهُمْ ۝۲۶ فَكَيْفَ إِذَا تَوَفَّتْهُمُ الْمَلَائِكَةُ يُضَيَّرُونَ

બા'ઝ મુઆમલેમેં, ઓર અલ્લાહ જાનતા હૈ ઉનકે ભેદકો (૨૬) તો કેસા હોગા જહાં રૂહ કબ્જકી ઉનકી ફરિશતોંને, માર રહે હૈં

وَجُوهَهُمْ ۚ أَذْبَارَهُمْ ۚ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ اتَّبَعُوا مَا اسْتَحْكَمَ اللَّهُ وَكَرِهُوا

उनके मुंह और पीठों पर (२७) यह ठस लिये कि उन्होंने पैरवी की उसकी, जिसने नाराज कर दिया अल्लाहको, और नागवार जाना

رِضْوَانَهُ ۚ فَاحْبِطْ أَعْمَالَهُمْ ۚ أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَقْرَصٌ

उसकी भुशनुदीकी, तो उसने गारत कर दिया उनके आ'मालको (२८) क्या गुमान कर लिया है उन्होंने जिनके दिलोंमें भीमारी है,

أَنْ لَّنْ يُخْرِجَ اللَّهُ أَصْعَانَهُمْ ۚ وَلَوْ نَشَاءُ لَأَرَيْنَاكَهُمْ فَلَعَرَفْتَهُمْ

कि हरगिज न लाहिर करेगा अल्लाह उनके छुपे छिपाएको (२९) और अगर हम चाहें तो दिखा दें तुम्हें उनको, अब तो यकीनन तुम पहचान चुके उन्हें

بِسْمِهِمْ ۚ وَلَتَعْرِفَنَّهُمْ فِي لَحْنِ الْقَوْلِ ۚ وَاللَّهُ يَعْلَمُ أَعْمَالَكُمْ ۚ

उनकी सूरतसे. और यकीनन पहचानते रहोगे उन्हें बातचीतके अन्दाजसे, और अल्लाह जानता है तुम्हारे आ'मालको (३०)

وَلَتَبْلُوَنَّهُمْ حَتَّىٰ تَعْلَمَ الْمُجَاهِدِينَ مِنْكُمْ وَالصَّابِرِينَ ۚ وَتَبْلُوَا

और यकीनन हम आजमाओंगे तुम सबको, यहां तक कि हम पहचानवा दें तुम्हारे जिहादवालों और सभ्रवालोंको, और जांच दें तुम्हारे

أَحْبَارَكُمْ ۚ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَشَاقُّوا

दा'वोंको (३१) बेशक जिसने कुं किया और रोकता रहा अल्लाहकी राहसे, और ज़िदबांधी

الرَّسُولِ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْهُدَىٰ ۚ لَنْ يَصُرُوا ۚ وَاللَّهُ شَهِيدٌ ۚ

रसूलकी, बा'द ठसके कि रौशन हो चुकी उनके लिये छिदायत, न बिगाड सकेंगे अल्लाहका कुंछ.

وَسَيَحْبِطُ أَعْمَالَهُمْ ۚ يَأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا

और जल्द अकारत कर देगा उनके आ'मालको (३२) और ठमानवालो ! कडा मानते रहो अल्लाहका, और कडा मानते रहो

الرَّسُولَ وَلَا تَبْطُلُوا أَعْمَالَكُمْ ۚ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ

रसूलका, और न भरबाद कर डालो अपने आ'मालको (३३) बेशक जिन्होंने कुं किया, और रोका

سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ مَاتُوا وَهُمْ كُفَّارٌ فَلَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ ۚ فَلَا تَهْنُوا

अल्लाहकी राहसे, फिर मर गये, और वोड काफिर ही हैं, तो हरगिज न भप्शेगा अल्लाह उन्हें (३४) तो तुम अपनेको

وَتَدْعُوا إِلَى السَّلَامِ ۚ وَأَنْتُمْ الْأَعْلَوْنَ ۚ وَاللَّهُ مَعَكُمْ وَلَنْ يَیْرَكُمْ

कमज़ोर न जानो, कि दा'वत देने लगो सुलहकी, डालांकि तुम ही ठिंचे हो. और अल्लाह तुम्हारे साथ है, और वोड हरगिज कभी न करेगा

أَعْمَالَكُمْ ۚ إِنَّمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ وَلَهُمْ ۚ وَإِنْ تَوَمَّنُوا وَتَتَّقُوا

तुमसे तुम्हारे आ'मालमें (३५) दुन्यावी ज़िन्दगी बस भेलकूद है. और अगर ठमान लाओ, और भुदासे डरो,

يُؤْتِكُمْ أَجُورَكُمْ وَلَا يَسْأَلُكُمْ أَثْوَالَكُمْ ۖ إِنَّ يَسْأَلُكُمْ هَا فَيَحْفَظُكُمْ تَحْتَهَا

તો દેગા તુમ્હે તુમ્હારે ધવાબોંકો, ઓર ન માંગ લેગા તુમ્હારા સારા માલ (૩૬) અગર માંગ લે તુમસે વોહ, ફિર બેઅન્દાઝ તલબ

وَيُخْرِجُ أَصْعَانَكُمْ ۖ هَآأَنْتُمْ هَآؤَآءُ تَدْعُونَ لِنُفْقَآءٍ فِي سَبِيلِ اللَّهِ

કરે, તો બુખલ કરનેલગોગે (૩૭) ઓર યહ બુખલ ઝાહિર કર દેગા તુમ્હારી બદનિયતોંકો યાદ રખો કિ યહ તુમ લોગ બુલાએ જાતેહો, કિ ખર્ચ કરો અલ્લાહ

فَمِنْكُمْ مَّنْ يَخْلُ وَفَنْ يَخْلُ فَأَمَّا يَخْلُ عَنْ نَفْسِهِ وَاللَّهُ الْغَنِيُّ وَأَنْتُمُ

કી રાહમેં, તો કોઈ તુમ્હારા હે કિ બુખલ કરે, ઓર જો બુખલ કરે તો વોહ બખીલી કરતા હે અપને હકમેં, ઓર અલ્લાહ તો બેનિયાઝ હે, ઓર તુમલોગ

الْفُقَرَاءُ وَإِنْ تَتَوَكَّلْ أَيْسَرُ لِلَّهِ قَوْمًا غَيْرَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُونُوا أَمْثَالَكُمْ ۖ

ઉસકે હાજતમન્દ હો. ઓર અગર તુમ લોગ રૂગદાની કરો, તો વોહ બદલ લેગા દૂસરી કોમકો તુમ્હારે સિવા, ફિર વોહ ન હોંગે તુમ્હારી તરહ (૩૮)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

સૂરએ ફત્હ મદનિયા

નામસે અલ્લાહકે બડા મહરબાન બખ્શનેવાલા

આયાત ૨૮ રુકૂઅ ૪

إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُّبِينًا ۚ لِيُغْفِرَ لَكَ اللَّهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ

બેશક હમને ફત્હ દે દી તુમ્હે, રોશન ફત્હ (૧) તાકિ બખ્શદે તુમ્હારે સબબસે અલ્લાહ, જો પહલે હૂએ તુમ્હારે,

وَمَا تَأَخَّرَ وَيُتِمَّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكَ وَيَهْدِيكَ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا ۚ

ઓર જો પિછલે હેં, ઓર પૂરી ફરમાદે અપની ને'મતકો તુમ પર, ઓર ચલાતા રહે તુમ્હે સીધી રાહ (૨)

وَيَنْصُرَكَ اللَّهُ نَصْرًا عَزِيمًا ۚ هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ السَّكِينَةَ فِي

ઓર મદદ ફરમાએ તુમ્હારી અલ્લાહ, ઝબરદસ્ત મદદ (૩) વોહી હે જિસને ઉતારા તરકીનકો

قُلُوبِ الْمُؤْمِنِينَ لِيَزِدُوا إِيمَانًا مَعَ إِيْمَانِهِمْ ۖ وَلِلَّهِ جُودٌ

દિલોંમેં મુસલ્માનોંકે, તાકિ બઢ જાએ અપને ઈમાન પર ઈમાનમેં. ઓર અલ્લાહ હીકા હે સારા

السَّائِوَاتِ وَالْأَرْضِ ۖ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ۚ لِيُدْخِلَ الْمُؤْمِنِينَ

લશકર આસ્માનોં ઓર ઝમીનકા. ઓર અલ્લાહ ઈલ્મવાલા હિક્મતવાલા હે (૪) તાકિ દાખિલ ફરમાએ ઈમાનવાલે મદોં

وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ۖ

ઓર ઓરતોંકો બાગોંમેં, કિ બેહતી હેં જિનકે નીચે નહરેં, હમેશા રહનેવાલે ઉસમેં, ઓર

يُكَفِّرُ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ ۖ وَكَانَ ذَلِكَ عِنْدَ اللَّهِ قَوْلًا عَظِيمًا ۖ

ઉતાર દે ઉનસે ઉનકી બુરાઈયોંકો. ઓર યહ અલ્લાહ યહાં બડી કામિયાબી હે (૫) ઓર

يُعَذِّبُ الْمُنَافِقِينَ وَالْمُنَافِقَاتِ وَالْمُشْرِكِينَ وَالْمُشْرِكَاتِ

અઝાબ દે મુનાફિક મદોં ઓર ઓરતોંકો, ઓર મુશ્રિક મદોં ઓર ઓરતોંકો,

الظَّالِمِينَ بِاللَّهِ ظَنَّ السَّوْءِ عَلَيْهِمْ دَائِرَةُ السَّوْءِ وَغَضِبَ اللَّهُ

રખનેવાલે અલ્લાહસે બદગુમાની. ઉન્હોં પર હે બદીકા ચકર. ઓર ગઝબ ફરમાયા અલ્લાહ

عَلَيْهِمْ وَلَعَنَهُمْ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَهَنَّمَ وَسَاءَتْ مَصِيرًا ٥

ને ઉન પર, ઓર ફિટકાર દિયા ઉન્હેં, ઓર તૈયાર કર રખા હે ઉનકે લિયે જહન્નમ. ઓર કિતના બુરા હે ફિરનેકા ઠિકાના (૬) ઓર અલ્લાહ હી કે

جُنُودَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ٦ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ٧

હેં સારે લશ્કર આસ્માનોં ઓર ઝમીનકે. ઓર અલ્લાહ ઝબરદસ્ત હિકમતવાલા હે (૭) બેશક ભેજા હમને તુમ

شَاهِدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا ٨ لَتُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتُعَزِّرُوهُ وَ

ક્રેચસ્મદીદ જવાહ, ઓર ખુશખબરી દેવાલા, ઓર ડર મુખાનેવાલા (૮) તાકિ તુમ લોખ માન હી જાઓ અલ્લાહ ઓર ઉસકે રસૂલક્રે, ઓર તા'લીમ કરો ઉનકી, ઓર

تُوَقِّرُوهُ ٩ وَتُسَبِّحُوهُ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ١٠ إِنَّ الَّذِينَ يُبَايِعُونَكَ

તૌકીર કરો ઉનકી, ઓર પાકી બોલો ઉસકી સુબહો શામ (૯) બેશક જો ભૈઅત કરેં તુમહારી,

إِنَّمَا يُبَايِعُونَ اللَّهَ يَدُ اللَّهِ فَوْقَ أَيْدِيهِمْ فَمَنْ تَكَثَّرَ فَأَتَيْنَا

વોહ ભૈઅત કરતે હેં અલ્લાહ હીકી. અલ્લાહકા હાથ ઉનકે હાથોંકે ઉપર હે, તો જિસને અહદ શિકનીકી, તો વોહ અહદ શિકની

يُنْكُثُ عَلَى نَفْسِهِ ١١ وَمَنْ أَوْفَى بِمَا عَاهَدَ عَلَيْهُ اللَّهُ فَسَيُؤْتِيَهُ

કરતા હેં અપને બુરેકો. ઓર જિસને પૂરા કર દિયા જિસ પર અહદ કિયા થા અલ્લાહસે, તો જલ્દ દેગા ઉસે

أَجْرًا عَظِيمًا ١٢ سَيَقُولُ لَكَ الْمُخَلَّفُونَ مِنَ الْأَعْرَابِ شَغَلَتْنَا

બડા ષવાબ (૧૦) અબ કહેંગે તુમહેં, જો પીછે રહ ગએ થે ગંવાર, કિ ફંસાએ રખા

أَمْوَالُنَا وَأَهْلُونَا فَاسْتَغْفِرْ لَنَا ١٣ يَقُولُونَ بِالسِّنْتِهِمْ قَالِيسَ فِي

હમકો હમારે માલ ઓર હમારે અપનોંને, તો મજ્ફિરતકી દુઆ કીજિયે હમારે લિયે. “બોલતે હેં અપની ઝબાનોંસે જો નહીં હે

قُلُوبِهِمْ قُلْ فَمَنْ يَمْلِكُ لَكُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا إِنْ أَرَادَ بِكُمْ ضَرًّا

ઉનકે દિલોંમેં,” પૂછો કિ ફિર કોન મજાલ રખતા હે તુમહારે લિયે અલ્લાહકે આગે કુછ, અગર ઉસને યાહા તુમહેં બિગાડનેકો,

أَوْ أَرَادَ بِكُمْ نَفْعًا ١٤ بَلْ كَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ١٥

યા ઉસને યાહા તુમહારી બનાનેકો. બલકિ અલ્લાહ જો કુછ કરતે રહતે હો ઉસસે ખબરદાર હે (૧૧) બલકિ સમજે થે તુમ,

أَنْ لَّنْ يَنْقَلِبَ الرَّسُولُ وَالْمُؤْمِنُونَ إِلَى أَهْلِيهِمْ أَبَدًا ۖ وَزَيْنَ

કિ હરગિઝ ન લૌટૅંગે રસૂલ ઓર મુસલ્માન લોગ, અપને અપનોંકી તરફ કભી, ઓર સંવાર દી ગઈ થી

ذَلِكَ فِي قُلُوبِكُمْ وَظَنَّتُمْ ظَنَّ السَّوْءِ ۖ وَكُنْتُمْ قَوْمًا بُورًا ۝۱۲

યહ બાત તુમ્હારે દિલોંમૅં, ઓર રખલી થી તુમને બદગુમાની. ઓર તુમ બરબાદ હોનેવાલે લોગ થે (૧૨) ઓર

مَنْ لَّمْ يُوْمَرْ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ فَأَنَا أُعْتَدُّ لِلْكَافِرِينَ سَعِيرًا ۝۱۳

જિસને ન માના અલ્લાહ ઓર ઉસકે રસૂલકો, તો હમને તૈયાર કર રખી હૅ કાફિરોંકે લિયે દહકતી આગ (૧૩)

وَاللَّهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يُعْظِمُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ ۚ

ઓર અલ્લાહ હીકી હૅ શાહી આરમાનોં ઓર ઝમીનકી. બપ્શે જિસે યાહે, ઓર અઝાબ દે જિસે

يَشَاءُ ۚ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ۝۱۴

સીફોલ્ અલ્મખ્લૂફોત્ અડા યાહે. ઓર અલ્લાહ ગફૂરુરહીમ હૅ (૧૪) અબ કહેંગે જો પીછે બૅઠ રહે થે, જહાં

أَنْطَلَقْتُمْ إِلَىٰ مَغَائِمٍ لِّيَأْخُذُوا مَا ذَرُّوْا تَتَّبِعَكُمْ يُرِيدُونَ

યલ પડે તુમ અમ્વાલે ગનીમતકી તરફ, કિ લેલો તુમ ઉસે, કિ હમૅં આઝાદી દો કિ હમ ભી ચલેં તુમ્હારે સાથ. યાહતે હેં

أَنْ يُبَدِّلُوا كَلِمَ اللَّهِ ۖ قُلْ لَّنْ تَتَّبِعُونَا كَذَبَكُمْ قَالَ اللَّهُ مِنْ

કિ બદલ દેં અલ્લાહકે વા'દેકો. કેહ દો કિ હરગિઝ નહીં યલ સકતે તુમ હમારે સાથ. એસા હી ફરમા ચુકા હૅ અલ્લાહ પહલે

قَبْلُ ۚ فَسَيَقُولُونَ بَلْ تَحْسُدُ عَلَيْنَا ۖ بَلْ كَانُوا لَا يَفْقَهُونَ إِلَّا

સે. તો અબ કહેંગે કિ બલ્કિ તુમ હસદ રખતે હો હમસે. બલ્કિ વોહ સમઝતે હી નહીં, મગર

قَلِيلًا ۝۱۵ قُلْ لِلْمُخَلَّفِينَ مِنَ الْأَعْرَابِ سِتْرُ عَوْتَ إِلَىٰ قَوْمِ

કમ (૧૫) કેહ દો પીછે રહ જાનેવાલે ગંવારોંસે. કિ અબ બુલાએ જાઓગે તુમ સખ્ત જંગજૂ

أُولَىٰ بِأَسْ شَدِيدٍ تَقَاتِلُونَهُمْ أَوْ يُسَلِّمُونَ ۚ فَاتَّ طَطِيعُوا

કોમકી તરફ, કિ જિહાદ કરો ઉનસે, યા વોહ મુસલ્માન હો જાએ. અબ અગર કહા માનોગે,

يُؤْتِكُمُ اللَّهُ أَجْرًا حَسَنًا ۚ وَإِنْ تَتَوَلَّوْا كَمَا تَوَلَّيْتُمْ مِّنْ قَبْلُ

તો દેગા તુમ્હેં અલ્લાહ અચ્છા ધવાબ. ઓર અગર ફિર ગએ તુમ, જેસા કિ ફિર ગએ થે પહલે, તો

يُعَذِّبُكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ۝۱۶

દેગા તુમ્હેં દુખવાલા અઝાબ (૧૬) નહીં હૅ કોઈ જુર્મ અન્ધે પર, ઓર ન લંગડે પર,

حَرْجٌ وَلَا عَلَى الْمَرْيُوسِ حَرْجٌ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ يَدْخُلْهُ

और न भीमार पर, और जो कड़ा माने अल्लाह और उसके रसूलका, दाखिल करेगा उसे

جَلَّتْ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَمَنْ يَتَوَلَّ يُعَذِّبْهُ عَذَابًا أَلِيمًا ۝

बागोंमें, बहती हैं जिनके नीचे नहरें. और जो फिर जायेगा, देगा उसे दुःखवाला अजाब (१७)

لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ إِذْ يُبَايِعُونَكَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ

यकीनन ज़रूर राजी हो गया अल्लाह मुसलमानोंसे, जब बैअत कर रहे थे तुम्हारी दरफ्तके नीचे.

فَعَلِمَ مَا فِي قُلُوبِهِمْ فَأَنْزَلَ السَّكِينَةَ عَلَيْهِمْ وَأَثَابَهُمْ فَتْحًا

तो उसे मा'लूम था जो कुछ उनके दिलोंमें है, फिर उतारी तस्कीन उन पर, और धवाब दिया उन्हें जल्द फ़तह

قَرِيبًا ۝ وَمَغَانِمَ كَثِيرَةً يَأْخُذُونَهَا وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ۝

पानेका (१८) और बख़्तसा मावे गनीमत, जिसको वोह लोग लें. और अल्लाह ज़बरदस्त धिक्मतवाला है (१८)

وَعَدَكُمْ اللَّهُ مَغَانِمَ كَثِيرَةً تَأْخُذُونَهَا فَجَعَلَ لَكُمْ هَذِهِ

वा'दा दिया तुम्हें अल्लाहने बकधरत गनीमतोंका, कि लेते रहोगे जिनमें, फिर जल्दी इरमादी तुम्हारे लिये उसकी,

وَكَفَّ أَيْدِيَ النَّاسِ عَنْكُمْ وَلِتَكُونَ آيَةً لِلْمُؤْمِنِينَ وَيَهْدِيَكُمْ

और रोक दिया लोगोंके हाथोंको तुमसे. और ताकि हो जाये निशानी मुसलमानोंके लिये, और यत्नाता रहे

صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا ۝ وَأُخْرَى لَمْ تَقْدِرُوا عَلَيْهَا قَدْ أَحَاطَ اللَّهُ

तुम लोगोंको सीधी राह (२०) और दूसरी, कि नहीं बस था तुम्हारा जिस पर, बेशक घेरेमें रभा था अल्लाहने

بِهَا وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرًا ۝ وَلَوْ قَتَلْتُمُ الَّذِينَ

जिसको. और अल्लाह हर याहे पर कुदरतवाला है (२१) और अगर जंगकी तुमसे जिनमेंने

كَفَرُوا لَوَلَّوْا الْأَذْيَارَ ثُمَّ لَا يَجِدُونَ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا ۝ سُبْحَانَ اللَّهِ

कुड़ किया है, तो भागेंगे पीछे दिभा कर, फिर न पायेंगे कोई यार और न मददगार (२२) अल्लाहका दस्तूर

الَّتِي قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلُ ۝ وَلَنْ يَجِدَ اللَّهُ تَبْدِيلًا ۝ وَ

जो होता रहा पड़वेसे. और हरगिज़ न पाओगे अल्लाहके दस्तूरमें तब्दीली (२३) वोही है

هُوَ الَّذِي كَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ عَنْهُمْ بِبَطْنِ مَكَّةَ

जिसने रोक रभा उनके हाथोंको तुमसे, और तुम्हारे हाथोंको उनसे, वादीअे मक्कामें.

مِنْ بَعْدِ أَنْ أَظْفَرَ كُمْ عَلَيْهِمْ ۖ وَكَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا ﴿۳۷﴾

બા'દ ઇસકે કિ જતા દિયા તુમકો ઉન પર. ઓર અલ્લાહ જો કુછ કરતે હો ઉસકા નિગરાં હે (૨૪)

هُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَالْهَدْيِ

વોહ લોગ હૈં જિન્હોંને કુફ્ર કિયા ઓર રોકા તુમ્હેં મસ્જિદે હરામસે, ઓર કુરબાનીકે જાનવર

مَعْكُوفًا أَنْ يَبْلُغَ فِجْدًا ۖ وَلَوْلَا رِجَالُ مُؤْمِنُونَ وَنِسَاءُ مُؤْمِنَاتٍ

રુકા હુવા, કિ પહોંચ જાએ અપની જગહ ★ બતા દિયા જાતા અગર ન હોતી યહ બાત, કિ કુછ મુસલ્માન મર્દ ઓર મુસલ્માન ઓરતે, જિન્હેં તુમ

لَمْ تَعْلَمُوهُمْ أَنْ تَطَّوَّهُمْ فِتْصِيْبَكُمْ مِنْهُمْ مَعَرَّةٌ بِغَيْرِ عِلْمٍ

લોગ નહીં જાનતે, યહ કિ રોંદ ડાલોગે તુમ ઉન્હેં, કિર પહોંચે તુમ્હેં ઉનકી તરફસે કોઈ ઝરર અજાનીમેં.

لِيَدْخُلَ اللَّهُ فِي رَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ ۚ لَوْ تَزَيَّلُوا لَعَذَّبْنَا الَّذِينَ

તાકિ દાખિલ ફરમાએ અલ્લાહ અપની રહમતમેં જિસે યાહે. અગર વોહ અલગ હો જાતે, તો યકીનન હમ અઝાબ દેતે

كَفَرُوا وَمِنْهُمْ عَدَاوَةُ الْيَمَانِ ۚ اِذْ جَعَلَ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي قُلُوبِهِمْ

ઉન્હેં, જિન્હોંને કુફ્ર કિયા ઉનમેંસે, દુખવાલા અઝાબ (૨૫) જબ કિ કી કાફિરોંને અપને દિલોંમેં

الْحَمِيَّةَ حَمِيَّةَ الْجَاهِلِيَّةِ فَأَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ عَلَى رَسُولِهِ ۚ وَ

હટ, જાહિલિયતકી હટ, તો ઉતારા અલ્લાહને અપની તસ્કીનકો અપને રસૂલ પર, ઓર

عَلَى الْمُؤْمِنِينَ ۚ وَالْزَمَهُمْ كَلِمَةَ التَّقْوَىٰ وَكَانُوا أَحَقَّ بِهَا ۚ

મુસલ્માનોં પર ઓર લાઝિમ કર દિયા ઉન પર ખોફે ખુદાકે કલિમેકો, ઓર થે વોહ ઝયાદા હકદાર ઓર

أَهْلَهَا ۖ وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ۚ لَقَدْ صَدَقَ اللَّهُ رَسُولَهُ

અહલિયતવાલે ઉસકે, ઓર અલ્લાહ હર એકકા જાનનેવાલા હે (૨૬) બેશક અલ્લાહને સચ દિખા દિયા અપને રસૂલકો

الرَّءْيَا بِالْحَقِّ ۚ لَتَدْخُلَنَّ الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ إِنْ شَاءَ اللَّهُ آمِينَ ۚ

ખવાબ, બિલ્કુલ ઠીક. કિ ઝરર દાખિલ હોગે તુમ મસ્જિદે હરામમેં, “ઈન્શા અલ્લાહ અમ્નો અમાનસે.”

فُحْلَقَيْنِ رُءُوسَكُمْ وَمُقَصَّرَيْنِ ۚ لَا تَخَافُونَ ۚ فَعَلِمَ مَا لَمْ تَعْلَمُوا

મુંડાતે અપને સરોંકો, ઓર કતરવાતે. ન ખોફ ખાઓગે તુમ. તો ઉન્હોંને જાન લિયા જો તુમ

فَجَعَلَ مِنْ دُونِ ذَلِكَ فِتْحًا قَرِيبًا ۚ هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ

લોગોંને ન જાના, તો કર દિયા ઉસકે પહલે એક કરીબકી ફત્હકો (૨૭) વોહ વોહી હે જિસને ભેજા અપને રસૂલકો

بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ أَنْ تَحْبَطَ أَعْمَالُكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تَشْعُرُونَ ۝۲۰

સે ચિલ્લાનેકી તરહ, કિ અકારત હો જાઓંગે તુમહારે આમાલ, ઓર તુમ બેખબર હી રહોગે (૨) બેશક જો

الَّذِينَ يَعْصُونَ أَوْصَاءَهُمْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ

પસ્ત રખેં અપની આવાઝોંકો, રસૂલુલ્લાહકે પાસ, તો વોહી હેં કિ ખરા કર દિયા

أَمَّا حَنَّ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ لِلتَّقْوَىٰ ۝ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ ۝ وَأَجْرٌ عَظِيمٌ ۝۲۱

અલ્લાહને ઉનકે દિલોંકો ખોફે ખુદાકે લિયે. ઉન્હીકે લિયે મગ્ફિરત હેં ઓર બડા ધવાબ (૩) બેશક જો

الَّذِينَ يُنَادُونَكَ مِنْ وَرَاءِ الْحُجُرَاتِ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ۝۲۲

પુકારેં તુમકો હુજરોંકે બાહરસે, ઉનકે બોહતેરે અકલ નહીં રખતે (૪)

وَلَوْ أَنَّهُمْ صَبَرُوا حَتَّىٰ تَخْرُجَ إِلَيْهِمْ لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ ۝ وَاللَّهُ

ઓર અગર વોહ રુકે રહતે, યહાં તક કિ બરઆમદ હોતે તુમ ખુદ ઉનકી તરફ, તો યકીનન બેહતર હોતા ઉનકે લિયે. ઓર અલ્લાહ

غَفُورٌ رَّحِيمٌ ۝۲۳ يٰۤأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنْ جَاءَكُمْ فَاسِقٌ بِنَبَأٍ

ગફૂરરહીમ હે (૫) ઐ ઈમાનવાલો ! અગર લે આયા તુમહારે પાસ કોઈ ફાસિક કિસી ખબરકો, તો ખુબ તહકીક કર લો, કિ

فَتَبَيَّنُوا أَنْ تُصِيبُوا قَوْمًا بِمِثْلِهِ ۝ فَتَصْبِحُوا عَلَىٰ مَا فَعَلْتُمْ

મુસીબત ડાલ બેહો કિસી કૌમ પર બેખબરીમેં, તો રહ જાઓ જો કર ગુઝરો ઉસ પર

نَدِيمِينَ ۝۲۴ وَاعْلَمُوا أَنَّ فِيكُمْ رَسُولَ اللَّهِ ۝ لَوْ يُطِيعُكُمْ فِي كَثِيرٍ

પછતાનેવાલે (૬) ઓર જાન લો કિ બિલાશુબહ તુમમેં રસૂલુલ્લાહ હેં, અગર માન લિયા કરેં તુમહારી બહોતસે

مِّنَ الْأَمْرِ لَعْنَتُهُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ حَبَّبَ إِلَيْكُمُ الْإِيمَانَ وَزَيَّنَّا فِي

કામોં મેં, તો યકીનન તુમ મશક્કતમેં પડ જાતે, લેકિન અલ્લાહને મહબૂબ બના દિયા તુમહેં ઈમાનકો, ઓર સજા દિયા ઉસે

قُلُوبِكُمْ وَكَرَّهَتْ إِلَيْكُمُ الْكُفْرَ وَالْفُسُوقَ وَالْعِصْيَانَ ۝ أُولَٰئِكَ هُمُ

તુમહારે દિલોંમેં, ઓર નાગવાર કર દિયા તુમહેં કુફર વ નાફરમાની વ બેહુકમીકો. વોહી હેં રુશ્દો

الرَّشِدُونَ ۝۲۵ فَضَّلَا مِنَ اللَّهِ وَنِعْمَ ۝ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۝۲۶

હિદાયતવાલે (૭) અલ્લાહકા ફઝલો કરમ. ઓર અલ્લાહ ઈલ્મવાલા હિકમતવાલા હે (૮) ઓર

إِنْ طَائِفَتَيْنِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ اقْتَتَلُوا فَأَصْحَبَا بَيْنَهُمَا فَرًا

અગર દો ગિરોહ મુસલમાનોંકે બાહમ લડ પડેં, તો સુલહ કરાદો ઉનકે દરમિયાન. ફિર અગર

بَعَثْ أَحَدَهُمَا عَلَى الْآخَرَى فَقَاتِلُوا الَّتِي تَبْغِي حَتَّى تَفِيءَ

જ્યાદતીકી એકને દૂસરે પર, તો લડ જાઓ ઉસસે જો જ્યાદતી કર રહા હે, યહાં તક કિ વોહ રુજૂઅ લાએ

إِلَى أَمْرِ اللَّهِ فَإِنْ فَاءَتْ فَأَصْدَحُوا بَيْنَهُمَا بِالْعَدْلِ وَأَقْسِطُوا

અલ્લાહકે હુકમ કી તરફ, તો અગર રુજૂઅ લાએ, તો સુલ્હ કરા દો ઉનકે દરમિયાન ઇન્સાફસે, ઓર ઇન્સાફસે કામ લિયા કરો.

إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ ۝ إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ فَأَصْلَحُوا

બેશક અલ્લાહ પસન્દ ફરમાતા હે ઇન્સાફવાલોંકો (૯) સારે મુસલ્માન ભાઈ હી હેં, તો સુલ્હ

بَيْنَ أَخَوَيْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ۝ يٰ أَيُّهَا الَّذِينَ

કરા દો અપને ભાઈયોંમેં, ઓર અલ્લાહકો ડરો કિ તુમ રહમ કિયે જાઓ (૧૦) ઐ ઇમાન

أَمَنُوا لَا يَسْخَر قَوْمٌ مِّن قَوْمٍ عَسَىٰ أَن يَكُونُوا خَيْرًا مِّنْهُمْ وَلَا

વાલો ! ન હંસી ઉડાએ મર્દ કિસી મર્દકી, બહોત મુશ્કિન હે કિ વોહ બેહતર હોં ઇન હંસી ઉડાનેવાલોંસે.

نِسَاءٌ مِّن نِّسَاءٍ عَسَىٰ أَن يَكُنَّ خَيْرًا مِّنْهُنَّ وَلَا تَلْمِزُوا أَنْفُسَكُمْ

ઓર ન ઓરતેં ઓરતોંસે, હો સકતા હે વોહ બેહતર હોં હંસી ઉડાનેવાલિયોંસે. ઓર ન તા'ના દિયા કરો અપનોંકો,

وَلَا تَنَابَزُوا بِالْأَلْقَابِ بِئْسَ الْأَسْمُ الْفُسُوقِ بَعْدَ الْإِيمَانِ ۚ وَ

ઓર મત બુરે બુરે રખો આપસમેં નામ. કિતના બુરા નામ હે નાફરમાની કરનેકા ઇમાન લાનેકે બા'દ. ઓર

مَنْ لَّمْ يَتُبْ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ۝ يٰ أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا

જિસને તોબા ન કી, તો વોહી જ્યાદતી કરનેવાલે હેં (૧૧) ઐ ઇમાનવાલો !

اجْتَنِبُوا كَثِيرًا مِّنَ الظَّنِّ إِنَّ بَعْضَ الظَّنِّ إِثْمٌ وَلَا تَجَسَّسُوا

બચો બોહતેરે ગુમાનસે. બિલાશુબહ કોઈ કોઈ ગુમાન ગુનાહ હોતા હે, ઓર ઐબજૂઈ ન કિયા કરો,

وَلَا يَغْتَب بَّعْضُكُم بَعْضًا ۚ يٰ أَيُّهَا أَحَدُكُمْ أَن يَأْكُلَ لَحْمَ أَخِيهِ

ઓર ન ગીબત કરે એક દૂસરેકી. કયા પસન્દ કરેગા તુમમેં કોઈ, કિ “બાએ અપને મરે ભાઈકા

مَيْتًا فَكَرِهْتُمُوهُ ۖ وَاتَّقُوا اللَّهَ ۚ إِنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ رَّحِيمٌ ۝ يٰ أَيُّهَا

ગોશ્ત,” ઉસકો તો તુમને નાગવાર કરાર દિયા. ઓર ડરતેરહો અલ્લાહકો. બેશક અલ્લાહ તોબા કબૂલ ફરમાનેવાલા રહમવાલા હે (૧૨) ઐ

النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِّن ذَكَرٍ وَأُنْثَىٰ وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ

લોગો ! બિલાશુબહ હમને પેદા ફરમાયા તુમ સબકો એક મર્દ ઓર એક ઓરતસે, ઓર બના દિયા તુમહેં કઈ શાખેં, ઓર કઈ કબીલે,

بَيْنَ
أَخَوَيْكُمْ

لَتَعَارَفُوا ۖ إِنْ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتَقَرُّوْا ۖ إِنْ اللَّهُ عَلِيمٌ خَبِيرٌ ۝۱۳

તાકિ બાહમ ખડયાન રખો બેશક તુમહારા જમાદા ઈસ્લામવાલા અલ્લાહકે નજદીક તુમમેં રખસે જમાદા ખુદસે કરનેવાલા હે, બેશક અલ્લાહ ઈસ્લામવાલા ખબરદાર હે (૧૩)

قَالَتِ الْأَعْرَابُ ۖ آمَنَّا ۖ قُلْ لَمْ تُؤْمِنُوا وَلَكِنْ قُولُوا أَسْلَمْنَا وَلَكِنَّا

બોલે ગંવાર, કિ “હમને માન લિયા.” કેહ દો, કિ “તુમને માના નહી,” લેકિન કહો, કિ “હમ દબ ગએ.” ઓર અભી

يَدْخُلُ الْإِيمَانُ فِي قُلُوبِكُمْ ۖ وَإِنْ تُطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ لَا يَلِفَكُمْ

નહી દાખલ હુવા માન જાના તુમહારે દિલોમેં. ઓર અગર કહા માનો અલ્લાહ ઓર ઉસકે રસૂલકા, તો ન કમી ફરમાએગા

مِنْ أَعْمَالِكُمْ شَيْئًا ۖ إِنْ اللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۝۱۴

તુમહારી તુમહારે આ’માલસે કુછ, બેશક અલ્લાહ ગફૂરરહીમ હે (૧૪) માન જાનેવાલે વોહી હે, જો

أَمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ۖ لَمْ يَدْرَأُوا وَجْهَهُ ۖ وَأَبَاؤُهُمْ وَأَنْفُسُهُمْ

માન ગએ અલ્લાહ ઓર ઉસકે રસૂલકો, ફિર ઝરા શક ન કિયા, ઓર જિહાદ કિયા અપને અપને માલ ઓર જાનસે

فِي سَبِيلِ اللَّهِ ۖ أُولَٰئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ ۝۱۵

અલ્લાહકી રાહમેં. વોહી હેં સચ્ચે (૧૫) કેહ દો, કિ “કયા જતાતે હો અલ્લાહકો

يَدِينُكُمْ ۖ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۖ وَاللَّهُ بِكُلِّ

અપના દીન.” ઓર અલ્લાહ જાન રહા હે જો કુછ આસ્માનો ઓર જો કુછ ઝમીનમેં હે. ઓર અલ્લાહ હર એક

شَيْءٍ عَلِيمٌ ۝۱۶

કા જાનનેવાલા હે (૧૬) એહસાન ધરતે હેં તુમ પર કિ મુસલમાન હો ગએ. કેહ દો, કિ “મત એહસાન રખો મુઝ પર

إِسْلَامَكُمْ ۖ بَلِ اللَّهُ يَمُنُّ عَلَيْكُمْ أَنْ هَدَاكُمْ لِلدِّينِ الْإِسْلَامِ

અપને ઈસ્લામકા.” બલકિ અલ્લાહ એહસાન રખતા હે તુમ પર, કિ રાહ દી તુમહેં ઈમાનકી, અગર તુમ

كُنْتُمْ صَادِقِينَ ۝۱۷

સચ્ચે હો (૧૭) બેશક અલ્લાહ જાનતા હે સારા ગૈબ આસ્માનો ઓર ઝમીનકા. ઓર

اللَّهُ بِصِيرٍ ۖ يَسَاتِعَلُونَ

અલ્લાહ નિગરાં હે જો કુછ તુમ કર રહે હો (૧૮)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سُورَةُ ۵۰ مَكِّيَّةٌ ۳۳

سُورَةُ ۵۰ مَكِّيَّةٌ ۳۳

સૂરએ કાફ મકિય્યા

નામસે અલ્લાહકે બડા મહરબાન બખ્શનેવાલા

આયાત ૪૫ રુકૂઅ ૩

قَالَ وَالْقُرْآنِ السَّجِيدِ ۝ بَلْ يَحِبُّوْنَ أَنْ جَاءَهُمْ مُّنْذِرٌ مِنْهُمْ

કોઈ, કસમ હે કુરઆન મજીદકી (૧) બલકે અચમ્મેમેં પડ ગએ લોગ, કિ આ ગયા ઉનકે પાસ ડર સુનાનેવાલા ઉન્હીં મેંસે,

فَقَالَ الْكَافِرُونَ هَذَا شَيْءٌ عَجِيبٌ ۝ إِذَا امْتَنَّا وَكُنَّا تُرَابًا ۝

તો બોલે કાફિર લોગ, “યહ અજીબ ચીઝ હે (૨) કયા જબ હમ મર ચુકે ઓર હો ગએ મીટી,

ذَلِكَ رَجَعٌ بَعِيدٌ ۝ قَدْ عَلِمْنَا مَا تَنْقُصُ الْأَرْضُ مِنْهُمْ ۝ وَ

યહ દોબારા વાપસી દૂર હે” (૩) બેશક હમ જાનતે રહે જો કુછ ઘટા દેગી ઝમીન ઉન્હેં. ઓર

عِنْدَنَا كِتَابٌ حَفِيظٌ ۝ بَلْ كَذَّبُوا بِالْحَقِّ لَمَّا جَاءَهُمْ فَهُمْ فِي

હમારે યહાં નવિશ્તા હે યાદદાશ્ત વાલા (૪) બલકે જુટલાયા ઉન્હીંને હકકો જબકિ આ ચુકા ઉનકે પાસ, તો વોહ, “કભી યહ કભી

أَمْرٌ قَرِيبٌ ۝ أَفَلَمْ يَنْظُرُوا إِلَى السَّمَاءِ فَوْقَهُمْ كَيْفَ بَنَيْنَاهَا وَ

વોહ” મેં પડે હેં (૫) તો કયા નહીં નિગાહકી આસ્માનકી તરફ અપને ઊપર, કિ કેસા કુબ્બા બનાયા હમને ઉસે, ઓર

زَيَّنَّاهَا وَمَا لَهَا مِنْ فُرُوجٍ ۝ وَالْأَرْضُ مَدَدْنَاهَا وَالْقَيْنَا فِيهَا

સંવારા ઉસકો, ઓર નહીં હે ઉસમેં કોઈ શિગાફ (૬) ઓર ઝમીનકો ફેલા દિયા હમને, ઓર ગાડ દિયે ઉસમેં

رَوَاسِيَ وَأَوْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ زَوْجٍ بَهِيمٍ ۝ تَبْصِرَةً وَذِكْرَى

પહાડ, ઓર ઉગાયા ઉસમેંસે હર તરહકે ખુશનુમા જોડે (૭) દેખને ઓર સમજાનેકો હર બન્દે

لِكُلِّ عَبْدٍ مُّنِيبٍ ۝ وَنَزَّلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً مُّبْرَكًا فَأَنْبَتْنَا

કે લિયે જો રુજૂઅ લાનેવાલે (૮) ઓર ઉતારા હમને આસ્માનસે બાબરકત પાની, ફિર ઉગાએ ઉસકે સબબસે

بِهِ جَبْتٍ وَحَبَّ الْحَصِيدِ ۝ وَالنَّخْلَ بَسَقَتْ لَهَا طَلْعُ نَضِيدٍ ۝

બાગ, ઓર ખલિયાનકા ગલ્લા (૯) ઓર ખજૂરકે ઊંચે ઊંચે દરખ્ત, જિસકે તેહ બ તેહ ગુફકે (૧૦)

رَمَقًا لِلْعِبَادِ ۝ وَأَحْيَيْنَا بِهِ بَلْدَةً مَيِّتًا ۝ كَذَلِكَ الْخُرُوجُ ۝

રોઝી સારે બન્દોંકી, ઓર ઝિન્દા કર દિયા હમને ઉસસે મુર્દા આબાદીકો. ઉસી તરહસે તુમ્હારા નિકલના હોગા (૧૧)

كَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَأَصْحَابُ الرَّسِّ وَثُودٌ ۝ وَعَادٌ وَ

જુટલાયા ઉનકે પહલે નૂહકી કોમને, ઓર ચાહરસ વાલોંને, ઓર ધમૂદને (૧૨) ઓર આદને, ઓર

فِرْعَوْنُ وَإِخْوَانُ لُوطٍ ۝ وَأَصْحَابُ الْأَيْكَةِ وَقَوْمُ تُبَّعٍ ۝ كُلٌّ

ફિરઑનને, ઓર લૂતકી બિરાદરીવાલોંને (૧૩) ઓર ઝાડીવાલોંને, ઓર તબૂકી કોમને, સબને

كَذَّبَ الرَّسُلَ فَحَقَّ وَعِيدٌ ۝۱۳ أَفَعَيِّنَا بِالْخَلْقِ الْأَوَّلِ ۚ بَلْ

જુટલાયા રસૂલોંકો, તો દુરુસ્ત નિકલા હમારા અજાબકા વા'દા (૧૪) તો ક્યા હમ થક ગએ થે પહલી બાર બનાનેમેં ? બલકે

۱۳

هُمْ فِي لَبْسٍ مِّنْ خَلْقٍ جَدِيدٍ ۝۱۴ وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ وَ

વોહ શુબહમેં હેં નએ બનનેસે (૧૫) ઓર બેશક પૈદા ફરમાયા હમને ઇન્સાનકો, ઓર

نَعَلَمُ مَا تُوَسَّوْسُ بِهِ نَفْسُهُ ۚ وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْ حَبْلٍ

હમ જાનતે હેં જો વસ્વસા ડાલા કરતા હેં ઉસકા નફસ. ઓર હમ કહીં જ્યાદા નજદીક હેં ઉસકે રગે

الْوَرِيدِ ۝۱۵ إِذْ يَتَلَفَّى السَّمَكَيْنِ عَنِ الْيَمِينِ وَعَنِ الشِّمَالِ

જાનસે (૧૬) જબ લેતે રહતે હેં દો લેનેવાલે દાહિને બાએ

قَعِيدٌ ۝۱۶ مَا يَلْفُظُ مِنْ قَوْلٍ إِلَّا لَدَيْهِ رَقِيبٌ عَتِيدٌ ۝۱۷ وَ

બેઠે (૧૭) નહીં બોલતા કોઈ બોલ, મગર ઉસકે પાસ નિગરાં મુસ્તઈદ (૧૮) ઓર

جَاءَتْ سَكْرَةُ الْمَوْتِ بِالْحَقِّ ۚ ذَٰلِكَ مَا كُنْتَ مِنْهُ تَحِيدُ ۝۱۸

આ ગઈ જાંકનીકી સખ્તી હકકે સાથ. કિ “ઉસીસે તો ભુગતા થા” (૧૯)

وَنُفِخَ فِي الصُّورِ ۚ ذَٰلِكَ يَوْمُ الْوَعْدِ ۝۱۹ وَجَاءَتْ كُلُّ نَفْسٍ

ઓર ફૂંકા ગયા સૂરમેં. યહ હે વા'દાએ અજાબકા દિન (૨૦) ઓર આઈ હર જાન,

مَعَهَا سَائِقٌ وَشَهِيدٌ ۝۲۰ لَقَدْ كُنْتَ فِي غَفْلَةٍ مِّنْ هَٰذَا فَكْشَفْنَا

ઉસકે સાથ એક હાંકનેવાલા હે, ઓર એક ગવાહ હે (૨૧) કિ બિલાશુબહ તૂ ગફલતમેં પડા થા ઇસસે, “અબ હટા દિયા

عَنْكَ غِطَاءَكَ فَبَصَرُكَ الْيَوْمَ حَدِيدٌ ۝۲۱ وَقَالَ قَرِينُهُ هَٰذَا

હમને તુઝસે તેરે પદેકો, તો તેરી નિગાહ આજ તેઝ હે” (૨૨) ઓર બોલા ઉસકે સાથ રહનેવાલા, કિ યહ

مَا لَدَيَّ عَتِيدٌ ۝۲۲ أَلْقِيَٰ فِي جَهَنَّمَ كُلَّ كَفَّارٍ عَنِيدٍ ۝۲۳ مَّتَاعٍ

નામએ આ'માલ હે જો હમારે પાસ તૈયાર હે (૨૩) તુમ દોનોં ઝોંક દો જહન્નમમેં સબ બડે નાશુકે ઝિદીકો (૨૪) બહોત રોકનેવાલા

لِّلْخَيْرِ مُعْتَدٍ مُّرِيبٍ ۝۲۴ الَّذِي جَعَلَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ ۚ الْقَبِيْءُ

બેર બેરાતસે, સરકશ શકમેં પડા રહનેવાલા (૨૫) જિસને બના લિયા અલ્લાહકે સાથ દૂસરે મા'બૂદકો, તો ડાલ દો ઉસે

فِي الْعَذَابِ الشَّدِيدِ ۝۲۵ قَالَ قَرِينُهُ رَبَّنَا مَا أَطْغَيْتُهُ وَلَكِنْ

સખ્ત અજાબમેં (૨૬) બોલા ઉસકા સાથી શૈતાન, કિ પરવરદિગારા નહીં સરકશ કિયા મેંને ઇસકો, લેકિન યહ થા

كَانَ فِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ ۚ قَالَ لَا تَخْتَصِمُوا لَدَيَّ وَقَدْ

ખુદ હી દૂરકી ગુમરાહીમેં (૨૭) ફરમાન હુવા કિ તુમ લોગ મત ઝગડો હમારે પાસ, હાલાંકિ

قَدَّمْتُ إِلَيْكُم بِالْوَعِيدِ ۚ مَا يُبَدِّلُ الْقَوْلُ لَدَيَّ

બિલાશુબહ પહલે ભેજ ચુકા મેં તુમહારી તરફ અઝાબકા વા'દા (૨૮) નહીં પલટતી બાત મેરે યહાં,

وَمَا أَنَا بِظَلَّامٍ لِلْعَبِيدِ ۚ يَوْمَ نَقُولُ لِمَنْ هَلْ امْتَلَأَتْ

ઔર ન મેં ઝ્યાદતી કરનેવાલા હું બન્દો પર (૨૯) જિસ દિન કિ હમ પૂછેંગે જહન્નમસે, કિ “ક્યા તૂ ભર ચુકી ?”

وَتَقُولُ هَلْ مِنْ مَزِيدٍ ۚ وَأَرْفَعَتِ الْجُبَّةَ لِلْمُتَّقِينَ غَيْرَ

ઔર વોહ જવાબ દેગી, કિ “કુછ ઔર ઝ્યાદા હે ?” (૩૦) ઔર નઝદીક લાઈ જાએગી જન્નત, ખુદાસે ડરનેવાલોકે,

بَعِيدٍ ۚ هَذَا مَا تُوْعَدُونَ لِكُلِّ أَوَّابٍ حَفِيظٍ ۚ مَنْ

કિ દૂર ન રહે (૩૧) યહ હે જિસકા વા'દા દિયે ગએ થે તુમ, હર તૌબા કરનેવાલે, લિહાઝ રખનેવાલેકે લિયે (૩૨) જો

خَشِيَ الرَّحْمَنَ بِالْغَيْبِ وَجَاءَ بِقَلْبٍ مُنِيبٍ ۚ ادْخُلُوهَا

ડર ગયા ખુદાએ મહરબાનકો બેદેખે, ઔર લાયા રુજૂઅ કરનેવાલા દિલ (૩૩) જાઓ ઇસમેં

بِسَلَامٍ ۚ ذَٰلِكَ يَوْمُ الْخُلُودِ ۚ لَهُمْ مَا يَشَاءُونَ فِيهَا وَ

સલામતીસે. યહ હે હમેશગીકા દિન (૩૪) ઉનકે લિયે હે જો ચાહેં ઉસમેં, ઔર

لَدَيْنَا مَزِيدٌ ۚ وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْنٍ هُمْ أَشَدُّ

હમારે યહાં ઔર ઝ્યાદા હે (૩૫) ઔર કિતની બરબાદ કર દી હમને ઉનકે પહલે કઈ ઉમ્મત, જો ઝ્યાદા સખ્ત થે

مِنْهُمْ بَطْشًا فَنَقَّبُوا فِي الْبِلَادِ ۚ هَلْ مِنْ مَّحِيصٍ ۚ إِنَّ

ઉનસે પકડમેં. તો છાન ડાલા ઉન્હોંને શહરોંમેં. કિ ક્યા કોઈ ભાગનેકી જગહ હે (૩૬) બેશક

فِي ذَٰلِكَ لَذِكْرَىٰ لِمَنْ كَانَ لَهُ قَلْبٌ أَوْ أَلْقَى السَّمْعَ

ઇસમેં યકીનન નસીહત હે, ઉસકે લિયે જિસકે દિલ હે, ઔર ઉસને કાન લગાયા,

وَهُوَ شَهِيدٌ ۚ وَلَقَدْ خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا

ઔર વોહ મુતવજજેહ હે (૩૭) ઔર બેશક પેદા ફરમાયા હમને આસ્માનોં, ઔર ઝમીનકો, ઔર ઉનકે દરમિયાન

فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ۚ وَمَا مَسَّنَا مِنْ لُغُوبٍ ۚ فَاصْبِرْ عَلَىٰ مَا

કો, છે દિનમેં. ઔર નહીં છૂ ગઈ હમેં કોઈ તકાન (૩૮) તો સબ્ર કરતે રહો ઉસ પર, જો વોહ

يَقُولُونَ وَسُبِّحَ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ

બકતે હેં, ઓર પાકી બોલો અપને રબકી હમ્દકે સાથ, સૂરજ નિકલનેસે પહલે, ઓર ડૂબને

الْغُرُوبِ ۶۹ وَمِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ وَأَدْبَارَ السُّجُودِ ۷۰ وَاسْمِعْ

સે પહલે (૩૯) ઓર રાતકો ભી પાકી બોલતે રહો ઉસકી, ઓર હર સજદેવાલી ઇબાદતોંકે બા'દ (૪૦) ઓર ખુબ સુન

يَوْمَ يُنَادِ الْمُنَادُ مِنْ مَّكَانٍ قَرِيبٍ ۷۱ يَوْمَ يَسْمَعُونَ الصَّيِّاتِ

રખો જિસ દિન પુકારેગા પુકારનેવાલા કરીબ જગહસે (૪૧) જિસ દિન સુનેંગે ચીખકો હકકે

بِالْحَقِّ ۷۲ ذَلِكَ يَوْمُ الْخُرُوجِ ۷۳ إِنَّا نَحْنُ مُحْيٍ وَنُصِيتُ وَإِلَيْنَا

સાથ. યહ હે કબ્રસે નિકલનેકા દિન (૪૨) “બેશક હમ હી જિલાએ, ઓર હમ હી મારે, ઓર હમારી હી

الْمَصِيرُ ۷۴ يَوْمَ تَشْقَى الْأَرْضُ عَنْهُمْ سِرَاعًا ۷۵ ذَلِكَ حَشْرٌ

તરફ ફિર કર આના હે” (૪૩) જિસ દિન કિ ફટ જાએગી ઝમીન, ઉનસે જલ્દી જલ્દી નિકલ પડનેવાલે. યહ હશર હમ પર

عَلَيْنَا يَسِيرٌ ۷۶ نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا يَقُولُونَ وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ

આસાન હે (૪૪) હમ ખુબ જાનતે હેં જો કુછ વોહ કેહતે રહતે હેં, ઓર તુમ નહીં હો ઉન પર

بِجَبَّارٍ ۷۷ فَذَكَرَ بِالْقُرْآنِ مَنْ يَخَافُ وَعِيدَ ۷۸

ઝબરદસ્તી કરનેવાલે... તો નસીહત સુનાઓ કુરઆનસે, જો ડરે મેરે ડરાનેકો (૪૫)

سُورَةُ الذَّارِيَّاتِ ۶۲ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

સૂરએ ઝારિયાત મકિય્યા

નામસે અલ્લાહકે બડા મહરબાન બખ્શનેવાલા

આયાત ૬૦ રુકૂઅ ૩

وَالذَّارِيَّاتِ ذُرُوءًا ۱۱ فَالْحَالِجَاتِ ۱۲ وَفَرَاجٍ ۱۳ فَالْجَبْرِ ۱۴ فَالْمُقَسَّاتِ ۱۵

કસમ હે હવાઓંકી, ફેલ કર ગુબાર ઉડાનેવાલિયાં (૧) ફિર બાદલકા બોલ ઉડાનેવાલિયાં (૨) ફિર નર્મ ચલનેવાલિયાં (૩) ફિર હુકમકે મુવાફિક બાંટને

أَمْرًا ۱۶ إِنَّمَا تُوعَدُونَ لَصَادِقٍ ۱۷ وَإِنَّ الدِّينَ لَوَاقِعٌ ۱۸ وَالسَّمَاءِ ذَاتِ

વાલિયાં (૪) કિ જિસકા વા'દા દિયે જાતે હો, યકીનન સચ હી હે (૫) ઓર બેશક ઇન્સાફ ઝરૂર હોનેવાલા હે (૬) કસમ હે જાલીદાર

الْحَبْكِ ۱۹ إِنَّكُمْ لَفِي قَوْلٍ مُخْتَلِفٍ ۲۰ يُؤْفَكُ عَنْهُ مَنْ أُفِكَ ۲۱ قَتِلَ

આસ્માનકી (૭) બેશક તુમ લોગ યકીનન કબી હાં કબી નહીંકી બોલીમેં પડે હો (૮) ઔધાયા જાતા હે ઉસસે વોહી જો જનમકા ઔધા ગયા હે (૯)

الْخَرِصُونَ ۲۲ الَّذِينَ هُمْ فِي غَمْرَةٍ سَاهُونَ ۲۳ يَسْأَلُونَ أَيَّانَ يَوْمُ

ગરદન મારી જાએ અટકલ ઉડાનેવાલોંકી (૧૦) જો ખુદ અપની ગફલતમેં ભોલે હેં (૧૧) પૂછતે હેં કિ કબ હે ઇન્સાફકા

الدِّينِ ١٣ يَوْمَ هُمْ عَلَى النَّارِ يُقْتَلُونَ ١٣ ذُوقُوا فِتْنَتَكُمْ هَذَا الَّذِي

દિન (૧૨) ઉસ દિન કિ વોહ આગ પર રખે જાએગે (૧૩) કિ ચખો અપના ફિત્તા. યહી હે જિસકી

كُنْتُمْ بِهِ تَسْتَعْجِلُونَ ١٤ إِنَّ الْمُسْلِمِينَ فِي جَذْبٍ وَعُيُونٍ ١٥ اخْذِينَ

જહી મચાતે થે તુમ (૧૪) બેશક અલ્લાહસે ડરનેવાલે બાગોં ઓર ચશ્મોંમે હેં (૧૫) લેનેવાલે

مَا أَتَاهُمْ رَبُّهُمْ أَتَاهُمْ كَانُوا قَبْلَ ذَلِكَ مُحْسِنِينَ ١٦ كَانُوا قَلِيلًا مِّنَ

જો કુછ દિયા ઉન્હેં ઉનકે રબને. બેશક યહ થે ઉસસે પહલે એહસાન વાલે (૧૬) યહ થે રાતકો

الَّيْلِ مَا يَهْجَعُونَ ١٧ وَبِالْأَسْكَارِ هُمْ يَسْتَعْفِفُونَ ١٨ وَفِي أَمْوَالِهِمْ

કમ સોતે (૧૭) ઓર પિછલી રાતમેં યહ ઇસ્તિફાર કરતે થે (૧૮) ઓર ઉનકે માલોંમેં

حَقٌّ لِّلسَّائِلِ وَالْمَحْرُومِ ١٩ وَفِي الْأَرْضِ آيَاتٌ لِّلْمُوقِنِينَ ٢٠ وَفِي

હક થા સવાલી ઓર બેસવાલીકા (૧૯) ઓર ઝમીનમેં નિશાનિયાં હેં યકીનવાલોંકે લિયે (૨૦) ઓર ખુદ તુમ

أَنفُسِكُمْ أَفَلَا تُبْصِرُونَ ٢١ وَفِي السَّمَاءِ رِزْقُكُمْ وَمَا تُوعَدُونَ ٢٢ قُورِبَ

લોગોંમેં, તો કયા નઝરસે કામ નહીં લેતે (૨૧) ઓર આસ્માનમેં તુમ્હારી રોઝી હે, ઓર વોહ જિસકા વા'દા દિયે જાતે હો (૨૨) તો કસમ

السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ لَحَقٌّ مِّثْلَ مَا أَنَّكُمْ تَنْطِقُونَ ٢٣ هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ

હે આસ્માન વ ઝમીનકે રબકી, કિ બેશક યહ યકીનન હક હે, ઇસી તરહ જેસે તુમ બોલતે હો (૨૩) કયા આ ચુકી તુમ્હારે પાસ

صَيْفِ إِبْرَاهِيمَ الْمَكْرُمِينَ ٢٤ إِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلَامًا قَالَ سَلَامٌ

ઇબ્રાહીમકે મુઅઝઝલ મહમાનોંકી બાત.. (૨૪)..કિ જબ વોહ દાખિલ હૂએ ઉન પર, તો બોલે સલામ, જવાબ દિયા સલામ,

قَوْمٌ مُّسْكِرُونَ ٢٥ فَرَاغَ إِلَىٰ أَهْلِهِ فَجَاءَ بِعِجْلٍ سَمِينٍ ٢٦ فَقَرَّبَ إِلَيْهِمُ

અન્જાન લોગ (૨૫) ફિર ચલે ગએ અપને ઘરવાલોંકી તરફ, તો લે આએ ભુના હુવા બછડા (૨૬) ફિર નઝદીક કર દિયા ઉસે

قَالَ لَا تَأْكُلُونَ ٢٧ فَأَوْجَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً ٢٨ قَالُوا لَا تَمْنُنْ بِسُرُورِكَ عَلَيْنَا

ઇન મહમાનોંકી તરફ, બોલે કિ કયા તુમ લોગ નહીં ખાયા કરતે (૨૭) તો દિલમેં લગે ડરને ઉનસે, વોહ બોલે કિ ડરિયે નહીં ઓર ખુશખબરી દી ઇલ્મ

عَلَيْهِمْ ٢٩ فَأَقْبَلَتْ امْرَأَتُهُ فِي صَرَّةٍ فَصَكَّتْ وَجْهَهَا وَقَالَتْ عَجُوزٌ

વાલે બેટેકી (૨૮) તો સામને આઈ ઉનકી બીબી શોર કરતી, ફિર અપના માથા ઠોંકા, ઓર બોલી, કિ “બુઢિયા

عَقِيمٌ ٣٠ قَالُوا كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكَ إِنَّهُ هُوَ الْحَكِيمُ الْعَلِيمُ ٣١

બાંઝકે” (૨૯) ઉન મહમાનોંને કહા, કિ “એસા હી ફરમાયા હે આપકે રબને.” બેશક વોહ હિકમતવાલા ઇલ્મવાલા હે (૩૦)